

betaler dem, og så håber på, når året er gået, at man har lavet noget for de dér ca. 60 mio. kr., vi taler om?

Jeg synes, det lød sådan lidt kryptisk, og det var, lige som om hr. Duetoft var på gyngende grund og ikke rigtig vidste, hvordan det skulle administreres, men jeg går da ud fra, når man har siddet i nattens mulm og mørke og lavet et medieforlig, at man så også ved, hvad man har indgået forlig om.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg kan afsløre for hr. Nødgaard, at det ikke var i nattens mulm og mørke, det var en lørdag eftermiddag på Bindslev Hotel, og det var i øvrigt en hyggelig frokost. Så dér blev meget af forliget lagt på plads.

Men jeg vil da godt sige, at det, der er aftalen, og det, vi kan gøre inden for reglerne, er, at vi kan bede TV 2 om at styrke de programmer, men vi har ingen mulighed for at gå ind og diktere deres programpolitik. Derfor er det, vi kan gøre, at vi siger: Pengene er beregnet til det, og når vi gør status efter et par år – og det bliver efter et par år, for det første år kan man jo ikke gøre det, for man kan ikke gøre det samtidig, men man må gøre det et halvt eller et år, efter at udsendelserne har været sendt – så må man naturligvis konstatere: Har de styrket børneprogrammerne, eller har de ikke gjort det?

Og så er det, jeg har meldt, at såfremt de ikke har styrket børneprogrammerne, jamen så er den resterende del af licensperioden til diskussion, fordi så er pengene ikke blevet brugt til det. Vi har simpelt hen ingen legal mulighed for på forhånd at gå ind og diktere, hvad de penge skal bruges til, på den måde at vi simpelt hen beder om en programoversigt. Det er ikke muligt, fordi politikere jo ikke må blande sig i den slags. Det var derfor, Radiorådet var så godt; der er hr. Nødgaard og jeg jo så enige.

Jeg vil godt sige til hr. Kim Behnke: Det, jeg sagde, var, at foræringen var, at der var partier i dette Folketing, der ønskede at give Danmarks Radio og TV 2 hver sin kanal. Det var en foræring. Der var såmænd også et borgerligt parti, der allerede havde givet den ene kanal væk. Det siger De Konservative ikke så meget om i dag, men det havde de rent faktisk, og det er jo den foræring, at man på forhånd havde givet Danmarks Radio og TV 2 de to radiokanaler, som vi var imod, og derfor er et frit udbud langt bedre, end at de var øremærkede til de to stationer. Og

det var at forære væk; det var det, der lå i udtrykket.

Det er jo en kendsgerning, at fra, at det var de stationer, der var hundrede procent sikre på at få sendetiden, så er det nu sådan, at de må ud og kæmpe med andre om den, hvis de skal have den. Det synes jeg er et godt, liberalt fremskridt. Selv om jeg ikke er liberalist, så er det nu i den rigtige retning alligevel. Så sagt til hr. Kim Behnke synes jeg ikke, der er så meget kritik at komme efter dér. Det er en klar forbedring i borgerlig retning i forhold til det oprindelige forslag, som jo gik på, at det var de to kanaler, der skulle have de to sendemuligheder.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg er altså nødt til lige at bore lidt mere i det. Når hr. Duetoft siger, at når der er gået et år eller to, så ser vi, hvad der så er sket. Jamen er det ikke et utrolig løst grundlag at udbetale så mange penge til TV 2 på? Det er trods alt lytterne, der skal betale det.

Og så vil jeg gerne vide, når det år eller to er gået, tager man så sådan et målebånd frem og ser på, hvor mange børneudsendelser TV 2 kørte, før de fik de 60 mio. kr., og på, hvor mange ekstra timer de nu kører pr. år? Er det sådan, det skal måles? Skal der ikke også indgå en kvalitetsfaktor, og hvem lægger så normen for den kvalitetsfaktor?

Jeg synes, der er mange løse ender i det her, og jeg har utrolig svært ved at forstå, når man sad deroppe på en god kro, og når man samtidig kunne gå ud og nyde den gode natur, at man så ikke kunne finde nogen løsninger, der lavede et skudsikkert system. Det er trods alt mange penge, der væltes ud i systemet, uden at man sådan siger andet end: Nå, når der er gået et par år, er det sikkert i orden, og er det ikke, ja, så får de ikke nogen påtale af den grund. Er vi også enige om det?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, hr. Poul Nødgaard skulle nedsætte en studiekreds og finde ud af, hvad det er, der foregår på medieområdet. Der er rent faktisk ingen muligheder for, at politikere kan gå ind og diktere en radio- eller tv-station, hvilke programmer den skal sende på hvilket tidspunkt. Det er en umulighed.

Det, vi gør, er, at vi giver dem penge og siger, at disse penge ønsker vi skal bruges i den ret-